

Şiir Çocuk 2

– Şiirle.ŞAİRİ · 27 Temmuz 2015

ŞİİR / ÇOCUK - 2

Mutluluk sokağından mısralar uzat bana
Bir kurşun sol yanımı deliyor şiir çocuk.
Evvelden taşıdığım duygular tezat bana
Neden fikrim aklımı çeliyor şiir çocuk?

Dünyada olanları seyrederken sükûtle
Gül uzatan ellere yaklaşan var barutla.
Umudumun üstüne çöken kara bulutla
Gökyüzü üzerime geliyor şiir çocuk.

Dört tarafta yılanı, çıyanı, sürüngenini
Bozuldu afakımda duran sabır üçgeni.
Bulaşmış insanlığa habis şeytanın geni
Vicdanlar merhameti çalıyor şiir çocuk.

Kimse kısas almıyor cehennemdeki lavdan
Av aman dilese de Avcı bıkmıyor avdan.
Adem oğlu ne yazık barış adlı sınavdan
Bu sene de sınıfta kalıyor şiir çocuk.

Hayaller ülkesine kurduğum son panayı
Varlığımdan beslenip yanıyor cayır cayır.
Ne uyanık gezerim ne gördüğüm düş hayır
Ne nefretim uykuya dalıyor şiir çocuk.

Gursağında kalırken bir çocuğun hevesi
Kulağımda çınlıyor zebanilerin sesi.
Annesinin koynunda verirken son nefesi
Bilmem insanlar nasıl gülüyor şiir çocuk.

Günlerce nöbet tutup bekliyorken başında
Keneler kan kemirir yoksulluk savaşında.
Boyun bükmüş halinin resmi mezar taşında

Neden hala bebekler ölüyor şiir çocuk?

Semaya avuç açsam isyanımla bir anlık
Güneşe izin vermez bu zifiri karanlık
Gözlerimi süzerek baktığım yön viranlık
Büyüttüğüm çiçekler soluyor şiir çocuk.

Her gece şakağımdan süzülürken kanlı ter
Yaşamak mı, ölmek mi hangisi daha beter?
Bu zulüm bitsin artık yeter diyorum yeter!
İbriğime gözyaşım doluyor şiir çocuk.
Büyüttüğüm çiçekler soluyor şiir çocuk.

ELİF KESKİN KARABULUT.../ ŞİİRLERİN ŞAİRİ...
17 TEMMUZ 2015.../ 22:45 / İSTANBUL